

øges, sammenlignet med hvad det tidligere var.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard forsikrede os jo om, at vi fra alle Sider var stokdøve overfor den Lære, han i 1921 forkyndte, og at denne Døvhed skulde skyldes, at vi nærede en ubegrænset Tro paa, at Misbrugene i Arbejdsløshedskasserne, Mislighederne indenfor deres Administration, havde et ganske uhyre Omfang. Ogsaa her er det ærede Medlem paa Vildspor. Under Forhandlingerne om Lovforslaget i December 1921 udtalte jeg baade i dette høje Ting og i det høje Landsting, at jeg ikke nærede nogen som helst Tro paa, at Rygterne om, at der indenfor Arbejdsløshedskasserne almindeligt skulde finde Misbrug Sted, havde noget paa sig. Jeg udtalte udtrykkelig, at vel var der her og dér Misbrug, men i Sammenligning med hele det Omraade, den betydelige Administration omfattede, maatte de Misbrug, som var kommet til min Kundskab, siges at være uden nogen særlig Betydning og kunde derfor ikke blive afgørende for, hvilken Kontrolordning man skulde foretrække. Det ærede Medlem tager altsaa fejl, naar han mener, at jeg skulde være hildet i en Opfattelse paa dette Omraade, som har vist sig ikke at være stemmende med Virkeligheden, og skønt der naturligvis ogsaa, siden Loven af December 1921 vedtoges — det kan ikke undre, hvor en Administration er fordelt paa saa mange Personer ud over Landet og omfatter saa store Beløb — her og dér er sket Misbrug, mener jeg ikke, de er af en saadan Karakter, at der i og for sig er Grund til at ængstes for at gaa til den her foreslaaede Ordning, som i Virkeligheden betyder en Tilbagevenden til Tilstanden før December 1921.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ansaa det Forslag, her stilles med Hensyn til Ordningen af Nødhjælpsarbejder, med Hensyn til Arbejdstid og med Hensyn til Afgiven af en vis Del af Betalingen for dette Arbejde til Arbejdsløshedsfonden, for at være væsentlig bedre end den i 1921 gennemførte Ordning. Ja, jeg haaber ogsaa, den skal vise sig at være bedre. Den betyder jo i Virkeligheden overfor Arbejderne Gennemførelsen af det samme Princip, som var nedlagt i Loven af 1921, enten begrænset Arbejdstid, og da fuld Løn, eller fuld Arbejdstid, og da begrænset Løn. Det er i Virkeligheden det samme Princip, men udformet paa en Maade, som ogsaa jeg erkender er bedre og maaske kan virke mere samlende end den Ud-

formning, vi paa dette Punkt naaede til i 1921. Lad os saa haabe, at Konsekvensen deraf maa blive, at der i kommende Arbejdsløshedsperioder maa blive sat mere Fart i Nødhjælpsarbejdet, end der hidtil har været, og navnlig at dette maa finde større Tilslutning indenfor Arbejderkredse og blandt Arbejdernes Ledere, end Tilfældet desværre hidtil har været.

At det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke kan yde mig nogen Anerkendelse for min Administration af Loven af 22. December 1921, forbavser mig ikke. Dertil kender jeg alt for nøje de Betragtninger, det ærede Medlem ved mere end een Lejlighed i Henhold til det Mandat, han dertil havde, har fremført overfor mig. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at paa hans Anskuelse paa dette Punkt lægger jeg ikke nogen særlig Vægt. At jeg maa undvære det ærede Medlems Anerkendelse, overrasker mig ikke og bedrøver mig heller ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Den højtærede Minister sagde, at han ikke oprindeligt havde stillet Forslag om Indførelse af Arbejdskort. Det har jeg heller ikke sagt, at han har gjort. Jeg har kun nævnt det faktiske Forhold, at den Kortordning, der gennemførtes i 1921 med Tilslutning fra alle Partier, har vist sig ubrugelig, ikke har kunnet overholdes. Naar den ærede Minister henviste til, at han i 1921 havde udtalt, at der ikke fandt Misbrug Sted i nogen stort Omfang indenfor Arbejdsløshedskasserne, ja saa er det rigtigt; men den højtærede Ministers Partier kom med Udtalelser om Misbrug, og det var disse Partier, der paa Grundlag af Udtalelserne krævede Kortordningen gennemført, til Trods for, at deres egen Minister ikke havde foreslaaet det. Den højtærede Minister sagde, at i hans Forslag var der ikke stillet Forslag om Nedsættelse af Dagpengene. Ja, jeg ved ikke; jeg staar her med det Forslag, den højtærede Minister forelagde den 3. Oktober i Landstinget, og der staar virkelig dér, at Dagpengene foreslaas nedsat henholdsvis fra 4 Kr. til 3½ og fra 3½ til 3 Kr. Det er muligt, at den højtærede Minister tænker paa det Forslag, han fremsatte i Fjor i Folketinget, hvor der ikke var stillet et saadant Forslag, men den højtærede Minister erindrer ogsaa, at da Udvalgets Fler-tal kom tilbage til Tinget med Forslag om